

erant: et quoniam inde non cogitabamus: et nunc inest memoria: inest dilectio huic intelligentie que cogitatione format: quod verbum verum sine vilius gentis lingua intus dicimus: quoniam quod nouimus dicimus: nam nisi reminiscendo non redit ad aliud: et nisi amando redire non curat nostre cogitationis intuitus: ita dilectio que visionem in memoria constiturat: et visionem cogitationis inde formatam quasi parentem prolemque coniungit: nisi haberet appetendum scientiam: que sine memoria et intelligentia non potest esse: quid recte diligeret ignoraret.

Tria que sunt in imagine dei: id est memoria intellectus et amor vnius esse persone: quia hoc non est ei esse quod hec habere. **Capitulum XXII.**

Erum hec que in vna sunt persona: sicut est homo: potest nobis quilibet discernere. **T**ria ista memoria: intellectus et amor: mea sunt non sua: nec sibi nec mihi agunt: quod agunt imo ego per illa. **E**go enim me memini per memoriam: intelligo per intelligentiam: amo per amorem et quoniam ad memoriam meam aciem cogitationis aduerto: ac sic in corde meo dico quod scio: verbumque verum de scientia mea gignit: vtrumque meum est et scientia vtrumque et verbum. **E**go enim scio: ego dico in meo corde quod scio: et quoniam in memoria mea cogitando inuenio: iam me intelligere: iam me amare aliquid que intellectus et amor ibi erant: et antequam inde cogitarem: intellectum meum et amorem meum inuenio in memoria mea: quo ego intelligo: ego amo non ipsa. **I**tem quoniam cogitatio mea memor est: et vult redire ad ea que in memoria liquerant: eaque intellecta prospicere: atque intendere mea memoria memor est: et mea vult voluntate non sua. **I**pe quoque amor meus cum meminit atque intelligit quid appetere debeat quid vitare: per meam non per suam memoriam meminit: et per intelligentiam meam non per suam quicquid intelligenter amat intelligit. **Q**uod breuiter dici potest. **E**go per omnia tria illa memini: ego intelligo: ego diligo: que nec memoria sum: nec intelligentia: nec dilectio: sed hec habeo. **I**sta ergo dici possunt ab vna persona que habet hec tria: non ipsa est hec tria: **I**n illi vero summe simplicitate nature que deus est: quis vnus sit deus: tres tamen persone sunt: pater et filius et spiritus sanctus. **A**liud est itaque trinitas res ipsa: aliud imago trinitatis in re alia: propter quam imaginem simul et illud in quo sunt hec tria imago dicitur: sicut imago dicitur simul et tabula et quod in ea pictum est: sed propter picturam que in ea est: simul et tabula nomine imaginis appellatur.

Vera in dei trinitate vnitas et que vera in eiusdem vnitate sit trinitas. **Capitulum XXIII.**

Erum illa summa trinitate que incommensurabiliter rebus omnibus antecellit: tanta est inseparabilitas: ut cum trinitas hominum non possit dici vnus homo: in illa vnus deus et dicitur et sit: nec in vno deo sit illa trinitas: sed vnus deus. **N**ec rursus quemadmodum ista imago quod est homo habens illa tria vna persona est: ita illa est trinitas sed tres persone sunt: pater filius: et filius: et spiritus patris et filii. **Q**uis enim memoria hominis: et maxime illa quam pecora non habent: id est qua res intelligibiles ita continentur ut non in eam per sensus corporis venerint: habeat pro modulo suo in hac imagine trinitatis incommensurabiliter quidem impariter: sed tamen qualicumque similitudinem patris. **I**temque intelligentia hominis que per intentionem cogitationis inde format: quoniam quod scitur dicitur: et nullius lingue cordis verbum est: habeat in sua magna disparitate nonnullam similitudinem filii: et amor hominis de scientia procedens et memoriam intelligentiamque coniungens: tanquam parenti: prolique comitibus: vni nec parens intelligit esse: nec proles habeat in hac imagine aliquam licet valde imparem similitudinem spiritus sancti: non tamen sicut in ista imagine trinitatis: non hec tria vnus homo: sed vnius hominis sunt: ita in ipsa summa trinitate cuius hec imago est: vnius dei sunt illa tria: sed vnus deus est: et tres sunt ille non vna persona: quod sane mirabiliter ineffabile est: vel ineffabiliter mirabile cum sit vna persona hec imago trinitatis: ipsa vero summa trinitas tres persone sunt: inseparabilior est illa trinitas personarum trium: quam hec vnius. **I**lla quippe in natura diuinitatis siue id melius dicatur deitatis quod est: hoc est atque incommutabiliter inter se ac se equalis est. **N**ec aliquis non fuit aut aliter fuit: nec aliquis non erit: aut aliter erit. **I**sta vero tria que sunt in impari imagine: et si non locis quoniam non sunt corpora: tamen inter se nunc in ista vita magnitudinibus separantur. **N**ecque enim quia moles nulle ibi sunt: ideo non videmus in alio maiorem esse memoriam quam intelligentiam. **I**n alio autem e contra: in alio duo hec amoris magnitudine superant: siue sint ipsa duo inter se equalia siue non sint: atque ita a singulis binis: et binis singula: et a singulis singula: a maioribus minorum vincuntur: et quoniam inter se equalia fuerint ab omni languore sanata: nec tunc equabuntur rei natura immutabilis: ea res que per gratiam non mutabitur: non equat creatura creatori: etiam quoniam ab omni languore sanabitur. **S**ed hanc non solum in corporelem: verum etiam summe inseparabilem vereque immutabilem trinitatem cum venerit visio que facie ad faciem

1. Cor. 13

Liber

repromittit nobis multo clarius certiusq; videri debimus: q̄ nūc eius imaginē: q̄d nos sumus: p̄ q̄d tñ speculū z in q̄ enigmate qui vident sic in hac vita videre cōcessum est: nō illi sunt q̄ ea q̄ digessimus cōmendauimus in sua mēte cōspiciunt: sed illi q̄ eā tanq̄ imaginē vident: vt possint ad eū cui⁹ imago est quomōcūq; referre q̄d vident z p̄ imaginē quā cōspiciēdo vident etiā illud videre conijcēdo: qm̄ non dū p̄nt facie ad facie. **Nō** em̄ agit ap̄lus: videmus nūc speculū: sed videm⁹ nūc p̄ speculum

Ibidē

De his que natura mētis subtiliter intuet̄ z eā imaginē dei eē nō sentiūt. **Cap. XXIII**

Uergo vident suā mentē quō videri pōt: z in ea trinitate istam de qua multis modis vt potui disputauit: nec tñ eā credunt vel intelligunt esse imaginē dei

speculū quidem vident: sed vsq; adeo nō vident per speculū eum qui est per speculū nūc videndus: vt nec ip̄m speculum quod vident sciant esse speculū: id est imaginē. **Q**uod si scirent fortassis z eū cuius est hoc speculū: per h̄ querendū: z per hoc vtcūq; interin videndum esse sentirent: fide non ficta corde mundante vt facie ad faciem possit videri: qui per speculū nūc videtur. **Q**uia fide cordū mundatrice contēpta: q̄d agunt itelligendo que d̄ natura mētis hūane subtilissime disputantur nisi vt ip̄a quoq; intelligentia sua teste dānt̄. **I**n qua vtiq; nō laborarēt: z vix ad certū aliquid puenirent: nisi penalibus tenebris inuoluti onorati corpore corruptibili q̄d aggrauat aīam. **Q**uo tandē merito inflicto malo isto nisi pcti. **U**si tanti mali magnitudine admoniti sequi deberent agnū qui tollit pctā mundi.

Sap. 9.

Beatos faciet fides recta etiā eos q̄ de natur' incorporeis nequnt disputare. **Ca. XXV**

Deum nāq; pertinentes etiā longe a istis ingenio tardiores: qm̄ sine hui⁹

vite resoluuntur a corpore: ius in eis retinendis nō hnt̄ inuide potestates. **Q**uas ille agnus sine vilo ab eis pcti debito occisus nō potentia potestatis priusq; iusticia sanguinis vicit. **P**roinde liberia diaboli ptate suscipiuntur ab angelis sanctis a malis oibus liberati: p̄ mediatorē dei z hoīm: hoīem iesum xp̄z qm̄ consonantibus diuinis scripturis: z veteribus z nouisq; z p̄ quas p̄nunciatus: z p̄ q̄s annūciatus est xp̄s: nō est aliud nomē sub celo: in quo oportet hoīes saluos fieri. **C**onstituuntur aut̄ purgati ab oī cōtagiōe corruptōnis: in placidis sedibus: donec recipiant corpora sua sed iā incorruptibilia que ornēt non onerēt. **H**oc em̄ placuit optimo z sapientissimō creatori vt sp̄s hoīs deo pie subdit⁹: habeat feliciter subditū corpus: z sine fine p̄maneat ip̄a felicitas. **I**biveritatē sine vlla difficultate videbimus: eaq; clarissima z certissima p̄fruemur. **N**ec aliqd̄ querim⁹ mēte ratiocinate sed contēplante cernemus quare nō sit filius spiritus sanctus: cū de patre procedat. **I**n illa luce: nulla erit questio: hic vero ip̄a experientia tā mihi apparuit esse difficilis: q̄d z illis qui hec diligenter atq; intelligenter legēt. **P**culdubio s̄str̄ apparebit: vt cū me in sc̄bo huius operis libro alio loco inde dicturū esse promiserim: quotienscūq; i ea creatura q̄ nos sum⁹ aliqd̄ illi rei s̄ile ofidere volui: qualecūq; eloquiū meū sufficiens elocutio secuta nō fuerit q̄uis z in ip̄o intellectu conatū me senseri magis habuisse q̄ effectū: z in vna quidem p̄sona q̄d est hō inuenisse imaginē sūme illius trinitatis: z in re mutabili tria illa vt facili⁹ intelligi possent: etiā per r̄palia interualla maxime in libro nono mōstrare voluisse. **S**z tria vni⁹ p̄sone nō sic hūana possit intentio: tribus illis p̄sonis cōuenire potuerunt: sicut in hoc libro quintodecimo demonstraui.

Ibid. 2.

Interualla temporū diuine trinitatis nulla sunt. **C**apitulum. XXVI

Einde in illa sūma trinitate q̄ de⁹ ē interualla tēporū nulla sunt: p̄ q̄ possit ofidi aut saltē req̄ri: vtrū prius de patre natus sit filius: z postea de ambobus p̄cesserit sp̄s sanctus: qm̄ scriptura sancta sp̄m̄ eū dicit amboz. **I**pe est em̄ de quo dicit ap̄lus. **Q**uī em̄ estis filij dei misit deus sp̄m̄ filij sui in corda v̄ra. **E**t ip̄e est de quo dicit idē filij. **N**on em̄ vos estis q̄ loquimini: s̄ sp̄s p̄ris v̄ri q̄ loquit̄ in vobis. **E**t multis alijs diuinorū eloquiōrū testimonijs cōprobat̄ patris z filij esse sp̄m̄ q̄ p̄prie d̄r̄ in trinitate sp̄s sanctus. **D**e q̄ item dicit ip̄e filij. **Q**uē ego mittā vob̄ a p̄re. **E**t alio loco. **Q**uē mittet p̄r in noīe meo. **D**e vtroq; aut̄ p̄cedere sic doceēt: q̄ ip̄e filius ait: de p̄re p̄cedit. **E**t cū resurrexisset a mortuis z apparuisset discipulis suis: insufflauit z ait. **A**ccipite sp̄m̄ sanctū: vt eū etiā de se p̄cedere ofiderz. **E**t ip̄a est virtus q̄ de ip̄o exibat (sic legit̄ i euāgelio) z sanabat oēs. **Q**uid x̄o fuit cause vt p̄ resurrectionē suā: z in terra prius daret: z de celo postea mitteret sp̄m̄ sanctū: hoc ego existimo: q̄ p̄ ip̄m donū diffundit̄ caritas in cordibus n̄ris: qua diligimus deū z p̄ximū: sc̄dm̄ duo illa p̄cepta: in quib⁹ tota lex pendet z prophete. **H**oc significans d̄ns Iesus: bis dedit sp̄m̄ sanctū: semel in terra p̄pter dilectionē p̄ximū: z iterū de celo p̄pter dilectionē dei. **E**t

Act. 4.

Interualla temporū diuine trinitatis nulla sunt. **C**apitulum. XXVI

Et

Interualla temporū diuine trinitatis nulla sunt. **C**apitulum. XXVI

Einde in illa sūma trinitate q̄ de⁹ ē interualla tēporū nulla sunt: p̄ q̄ possit ofidi aut saltē req̄ri: vtrū prius de

patre natus sit filius: z postea de ambobus p̄cesserit sp̄s sanctus: qm̄ scriptura sancta sp̄m̄ eū dicit amboz. **I**pe est em̄ de quo dicit ap̄lus.

Quī em̄ estis filij dei misit deus sp̄m̄ filij sui in corda v̄ra. **E**t ip̄e est de quo dicit idē filij. **N**on em̄ vos estis q̄ loquimini: s̄ sp̄s p̄ris v̄ri q̄ loquit̄ in vobis. **E**t multis alijs diuinorū eloquiōrū testimonijs cōprobat̄ patris z filij esse sp̄m̄ q̄ p̄prie d̄r̄ in trinitate sp̄s sanctus. **D**e q̄ item dicit ip̄e filij. **Q**uē ego mittā vob̄ a p̄re. **E**t alio loco. **Q**uē mittet p̄r in noīe meo. **D**e vtroq; aut̄ p̄cedere sic doceēt: q̄ ip̄e filius ait: de p̄re p̄cedit. **E**t cū resurrexisset a mortuis z apparuisset discipulis suis: insufflauit z ait. **A**ccipite sp̄m̄ sanctū: vt eū etiā de se p̄cedere ofiderz. **E**t ip̄a est virtus q̄ de ip̄o exibat (sic legit̄ i euāgelio) z sanabat oēs. **Q**uid x̄o fuit cause vt p̄ resurrectionē suā: z in terra prius daret: z de celo postea mitteret sp̄m̄ sanctū: hoc ego existimo: q̄ p̄ ip̄m donū diffundit̄ caritas in cordibus n̄ris: qua diligimus deū z p̄ximū: sc̄dm̄ duo illa p̄cepta: in quib⁹ tota lex pendet z prophete. **H**oc significans d̄ns Iesus: bis dedit sp̄m̄ sanctū: semel in terra p̄pter dilectionē p̄ximū: z iterū de celo p̄pter dilectionē dei. **E**t

Gal. 4.

Gal. 10.

Job. 15.

Ibid. 14.

Ibid. 15.

Ibid. 20.

Auc. 6.

Gal. 22.